

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre . . . 1 ft. 50 kr.

A közlemény részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek anyagiak a lapulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 habós petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Lelkészeinkhez és tanítóinkhoz.

Többfelől érkezett újabb adatok egyre jobban igazolják, hogy a megyében mutatkozó demagógiai tünetek elfojtását sürgetőnk, se nem meddő, se nem fölösleges törekvés.

Részletesen kezd kidomborodni témánk érdekessége, az eddigi cikkekre kapott válaszok és reflexiók tömegéből.

Szószerinti közlésre ugyan egyet se számhatunk közülük, azért, mert mindnyája osztályérdeket tart szem előtt; mind csak a sértett óhajok, megnyirbált előnyök miatti elkéseregés eredménye.

Azonban iparkodtunk értelmükben egy bizonyos vörös fonalat, egy közszükségen alapuló vezéreszmét találni. Addig is, míg a tárgyak halmaza lehetővé teszi, reflektálni akarunk a lelkészek és tanítók kifejezett rokonszenvezésére s amellett elhallgatott, de önként érthető kötelmeire.

A mi megyénk közönségének nagy része olyan polgár ember, akit a politikai divatok szeszélye, az időnkint változó jelszók és pártcélok vezényszava nem érint. Ők a munka és a csendes mezei foglalkozás emberei. Ha mégis rájuk hatni akarunk, nem lehet lemondani azon nélkülözhetlen szócsovekról, melyek által a megyei közviszonyok állandó ellenőrzéséből folyamatosan kívánásaink felükbe juthatnak.

Nem habozunk kimondani — szokásunk a nyíltság — hogy ezek a megbecsülhetlen szócsovek a nép vezetői, a papok és tanítók.

Más körülmények között azon kellene kezdenünk, hogy őket a celba vett bajok kiirtásának hasznossága iránt kapacitáljuk.

Ezennel azonban nincs arra szükség; mert a tekintélyes egyházi és pedagógiai tényezők visszhangja már hallatszik; még pedig oly hangosan, és oly gazdag adatkészlettel támogatva hallatszik, hogy nekünk a felismert közkötelességnek csak mikénti teljesítéséről, vagyis a végrehajtás, létesítés módozatairól van alkalmunk nyilatkozni.

Semmi kétség, hogy amit a nagy porosz generális mondott, az nálunk is teljes mértékben érvényes: Akié a nép, azé a jövő.

És kié a nép? Más szóval: kinek eszméi irányítják a nép tetteit? Kik minősítik gondolkodását? Kik terelik új ösvényekre? Kik tartják meg a régi uton?

A papok és tanítók.

Ezen örökre fontos szerep kölcsönöz állásuknak politikai fontosságot; ez a hivatás teszi sok tekintetben korlátolt működési körük határain túl is keresetté barátságukat.

Mi nem habozunk kimondani, hogy ebben van kulcsa gyakori és ismételt ragaszkodásunknak; hogy ezen vallomás fejt meg, mért állunk mindenkor rendelkezésükre, ha elvi jelenlőségű ügyekben a nyilvánosságra appellálnak.

A szóban forgó tünet azonban még egy oly érintkezési kapesot is létesít köztünk, melyet eddig minthogy egész élességében nem mutatkozott, sohasem beszéltünk meg különösen.

Most szóba hozzuk azt; mert az eszmék során át aktualissá lett.

A papok és tanítók lévén a vezetésre hivatott értelmiségnek azon tényezői, akik a népkarat túlságos nyilvánulásai által először érintettek: természetesen valami, hogy nekik gyűlik meg először a bajuk az olyan társadalmi kör-tünetek hatásával, melyek — mint a föld árja — elnyomhatatlanul és mégis nagyon ártalmasan grasszálnak alulról fölfelé. Példák idézése könyvvédagasztaná e cikket. Nincs nap, hogy a pap és tanító ne kerüljön olyan helyzetekbe, hogy a saját közelebbi vagy távolabbi érdekei a nép

józan pártolására, együttműködő támogatására ne szorulanak.

És az a nép, melynek ők örökös hivatott szellemi gyámjait, értelmi hajkát képezik, akárhányszor érezeti velük önfeledt pillanataiban azt, hogy a hála gyakorlása csak művelt lelkek tulajdona. Innen van, hogy az az ideális lelkesedés, melyet minden pap a semináriumból, minden tanító a praeparandiából magával hoz, az idők tapasztalatai folytán megviseledik és hol érzéketlen stocismusból, hol panaszos önbizalmatlanságban lapsosul el.

Ha a nép nem kézzelfogható kérdésekben engedékeny is rendszerint: tudvalevő, hogy mihelyt az ő — különben tán kedvelt — vezetőinek szerződéses jogai kerülnek teljesítésre, inkább megtagadják a vezető ajkát és áldó kezét, semhogy ne kísérlenek meg az alkotmányos forumok minden lépcsőjét a tcherkönynyítésre.

Innen van, hogy a szerződésileg biztosított papi javadalmak beszédese, a tanítói — amugy is csekély — fizetésnek kiadása körül, oly gyakran és oly kellemetlenül kell a közigazgatási hatóságnak a lelkészek és tanítók érdekeit érvényesíteni.

És nem tagadható, hogy valahányszor valamely községben ennyire kerül a dolog, mindenkor egy-egy demagóg tünettel van dolgunk; mindig annak a jele ez, hogy azon községben egyes sértett ambícióknak boszúja folytán, oly elemek verik a felszínen a habot, amelyeknek normális körülmények között csendben lenni és dolgozni a hivatásuk.

És e gyakorlat után fotografizott képek a megyében egyre szaporodnak, egyre sokasodnak, tanulságul annak, hogy a demagóg áramlatok egyre mélyebben és szélesebb mederben mossák alá azt a partot, amely őket beszakadás esetén önmagukkal együtt kiteszi az árvíz veszedelmének.

Ennek ismétlődését a lelkész és tanító urak nem kívánhatják, mert a saját jól felfogott érdekük tiltja azt nekik. Annál kevésbé szabad tehát az erre vivő alkalmakat és hajlamokat hallgatag helyeslésükkel terjedni hagyni, minél bizonyosabb, hogy a jogok kikezdeése, a tekintélyek megingatása, amint megindult, nehezen csökken, de könnyen növekszik.

Ezen tényleges adatoknak komoly megszívlelését nem ajánlhatjuk eléggé a lelkész és tanító uraknak. Még pedig ajánljuk nem egyszerű tudomásul vételre, hanem a praktikus életben alkalmazandó mihez tartásul.

Ha ők tekintetbe veszik azt, hogy a hatósági és hivatalos auktoritás megtámadása egy-egy próba a nép fainak arra nézve, hogy majdan az így szerzett prakszist alkalom adtán ellenük is érvényesíthessék: akkor ők irtózkodni fognak minden olyan mozgalom szítogatásától; még inkább táplálásától, mely mozgalom a vezetésre szorult elemnek vezetővé való felülke-rekedésében kulminálhat.

Midőn ezen általános adatoknak komoly megszívlelését a cimben foglalt uraknak utógondolat nélkül ajánljuk, szeretjük remélni, hogy intenciónk annál kevésbé fog részükről félremagyaráztatni, minél szembeszökőbb azon érdeklősség, mely a demagógia veszedelmes tüneteinek csírájukban való kiirtását kölcsönös önvédelmi kötelességünk teszi.

A biztos és állandó barátság kell, hogy az anyagi és szellemi érdekek szolidaritásán nyugodjék.

Ismét a megyei árvaszékről.

Multkori cikkünkben hivatalos adatok nyomán konstatáltuk, hogy Ulrich Bertalan új-futtaki volt közgyám, ártatlanul koldusbotra jutott; s midőn a belügyminiszterium 1883. évi május 20-án 30,087. sz. a. kelt intézkedéssel az új-futtaki gyámügyi számadások újabb meg-

vizsgálását elrendelte, hivatalosan megállapított, hogy a vizsgálat folyamán észlelt hiány teljes fedezése után, Ulrich Bertalannak az árvatárban még 6399 frt 43 kr. jogos követelése marad fenn. Ez hivatalosan konstatált tény. Ebből az összegből az árvaszék 3379 frt 70 kr utalványozott ki, és ennek kiutalványozása és felvétele után is, még 3019 frt 73 krnyi követelése marad az új-futtaki árvatár ellen.

Ez szinte hivatalosan konstatált tény. Az ügynek ilyen állása mellett csak igazságosan jártunk el, midőn azt hangoztattuk, hogy ha alaki sérelmek folytán az árvaszéki határozat meg is semmisített és a határozathozatalban résztvevő ülnökök ellen túlszigorúan feyelemi eljárás is indított; ez mit sem változtat azon anyagi igazságon, hogy Ulrich Bertalan törvényellenesen tönkre juttatott, és hogy az árvaszék előbb-utóbb mégis kénytelen lesz a neki járó 6399 frt 43 kr kiutalványozni s hogy teljesen alaptalan volt azon vád, mintha az árvaszék a 3379 frt 70 kr. kiutalványozása által Uj-Futtak községét megkárosította volna és hogy nemzeti érdeket sért, midőn hatóságaink reputációját indokolatlanul aláássuk. Mind erre az ellenzéki lap nem reflektál, hanem sürgöny folytán expresse megküldeti magának a közigazgatási bizottság ama határozatát, mely 1884. évi december hó 23-án expediatott az újdéki szolgabíróshoz, hogy az új-futtaki előjárásnak kézbesíttessék, s mely 1884. évi december hó 31-ikén, mint a mely napon azt már onnan expresse megkapta, alig ha volt kézbesítve; mi azonban nem változtat a dolgon, mert azt helyben is megkaphatta; és a mely határozat az árvaszék kiutalványozási végzését feloldotta, és most már tőlünk kívánja, hogy azt alaposan olvasva, ismerve lovagiasságunk, igazságszeretetünk, és pártatlanságunkat ismerve, jobb lett volna az egész ügyet agyonhallgatni; mert nemcsak a sajtó, de maga az illetékes hatóság is pálcát tör az árvaszék felett. Elvárja; mert nem fér meg igazságszeretetünkkel, hogy ezentúl védelmezzük a visszaéléseket. Első sorban kockáztatjuk azt a kérdést, vajjon beismeri-e a »Zombor és Vidék« azon hivatalos adatokkal támogatott tény, hogy Ulrich Bertalannak a hiány teljes fedezése után az új-futtaki árvatárban még 6399 frt 43 krja van? ha igen, mit azonban tagadni nem is lehet, komolyan vette-e dolgot, vagy csak humorizálni akart, midőn a közigazgatási bizottság határozata alapján, mely az egész ügyet csak alaki szempontból bírálja, azt kívánja tőlünk, hogy ismerjük be, miszerint jobb lett volna az egész ügyet agyonhallgatni; agyonhallgatni egy olyan vádat, melyet egy hatóság ellen emelni csak akkor szabad, midőn ténykedése a büntető törvénnyel jön collisióba. Elismerjük, hogy jobb lett volna agyonhallgatni eme ügyet azok érdekében, kik a »Zombor és Vidék«-ét informálták; mert aligha talál az egész országban egy józan gondolkodású embert, ki egy állítólag elkövetett alaki hiba miatt, akkor, midőn érdemben az ügy igazságos, jogos és törvényes, helyeselni fogja, hogy egy hatóság a közönség előtt olyannak állíttassék oda, mely mala fide járt el és ezáltal másokat károsított, és a ki sujtó, elítélő verdiknek fogja tekinteni, midőn a felelősségi hatóság az alsó hatóságnak határozatát feloldja. Ez nem egyéb, mint nézet dolga.

Ezek után aligha kell biztositanunk a »Z.« és »V.«-t hogy a visszaélést védelmezni sohasem fogjuk; de elvárjuk tőle is, hogy ezentúl ő sem fogja tollát azon visszaélésnek kölcsönözni, mely idegen egyéni aspiráció vagy magánbuzsából üzetik, akár egyének, akár hatóságok ellen.

Felemlítettük, hogy nézet dolga, midőn egy ügyben a felelősségi hatóság határozata feloldja az alsó hatóság határozatát. Hogy ebben a konkrét esetben, melyik nézet a helyes,

a felett ítéletet mondani nem a mi hivatásunk. De nézzük a közigazgatási bizottság határozata fonálán, melyek azon bűnök és visszaélések, melyeket az árvaszék elkövetett, és kérjük a »Z. és V.«-t hogy kíséren bennünket figyelemmel. A közigazgatási bizottság határozata három indokot sorol fel, a miért az árvaszék határozatát feloldandónak találta.

1-ször mert a már érintett belügyminiszteri intézkedés folytán árvaszékileg kiküldött bizottság részéről 1884. évi szeptember hó 14 én 9614. árv. sz. a. beadott vizsgálatnak elintézése, ugyszintén Ulrich Bertalan volt községi közyám által ujonnan készített 1861-1878-ik évi árvapénztári számadásoknak véglegzése s az ebbeli határozatoknak jogerőre emelkedése előtt, kiutalványozási végzést hoznia nem volt szabad;

2-ször mert Ulrich Bertalan kérelmén túl terjeszkedett és

3-ször mert nem várta be a kiutalványozási végzés jogerőre emelkedését. Megjegyezzük itt, hogy eme közigazgatási határozat, Uj-Futtak községe felebbezése folytán hozatott Most már, a felebbezési jogot tekintve, bűn vagy visszaélésnek fogja tekinteni valaki, ha az árvaszék tán abból a nézetből indult ki, hogy: miután az 1877. évi 20. t. c. 184. §-a értelmében a községi előjáróság az árvaszéknek végrehajtó közege, tehát az árvaszék meghagyásai ellen nincsen felebbezési joga, ép oly kevésbé, mint az adó-, mint letéti hivatalnak a bíróságok kiutalványozási végzése ellen, s így annak a jogerőre emelkedését bevárni feleslegesnek tartotta. Ha ebből a nézetből indult ki, már nem bűn, nem visszaélés, hanem nézet; melynek helyessége felett mindenki megalkothatja magának véleményét. Nézzük most az első indokot, s tegyük fel, hogy az árvaszék azon a nézetben volt, hogy, miután a benyújtott vizsgálatból az tűnik ki, hogy Ulrich Bertalannak 6399 frt 43 kr. jogos követelése van az uj-futtaki árvatár ellen, a vizsgálat pedig, saját közegei az uj-futtaki község hozzájárulásával ejtetett meg, és a vizsgálat eredményéhez képest más határozat nem hozható, minthogy a neki joggal járó 6399 frt 43 kr. kiutalványozandó, ezen határozat előtt is, különös tekintettel arra, hogy az ujfuttaki községi előjáróságnak felebbezési joga nincsen, hogy ennek folytán végérvényesen dönt, ama összeg egy részét is kiutalványozhatja, bűn vagy visszaélésnek fogja-e ezt tekinteni? Nem, ez ismét csak nézet dolga, melynek helyessége vagy helytelensége felett lehet pro és kontra beszélni. Vegyük végre a második indokot; bűn vagy visszaélésnek fogja tekinteni a »Zombor és Vidéke«, ha az árvaszék azon nézetben volt, hogy nincsen törvény, mely az árvaszékeket, úgy mint bíróságokat a kérelemhez köti, és ha meggyőződik, hogy a kérvényezőnek többhez van joga, mint a mennyit kér, ezt a többet is megadja neki. Ez ismét csak nézet dolga, melynek mindaddig van jogosultsága, míg az ellenkező törvény által nincsen indokolva.

Mindebből látható, hogy ebben a konkrét esetben még akkor is, ha az árvaszék eljárását csak alaki szempontból bíráljuk, nem volt ok reputációját lábbal tiporni. *)

Dr. Schuller Simon.

ELŐFIZETÉSRE FELHÍVÁS

„BÁCSKA“

VIII. évfolyamára.

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Néptanítók számára:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Előfizetési pénzek **Bittermann Nándor** könyv- és könyvnyomtatás vállalatánál küldendők.

Hírek.

Dr. Haynald Lajos bibornok, mint a magyar Afrika-társaság elnöke az afrikai missiók céljára a brüsseli nemzetközi Afrika-társaságnak újabbán 2000 frankot küldött.

A kulai alesperesi kerületben IX. Pius pápa síremlékének díszítésére 21 frt 50 kr, a szántóvaiban 11 frt 85 kr gyűjtetett.

*) Schuller ur két rendbeli cikkével nem értünk mindenben egyet; de azt mint jogszilag indokolt egyéni nézetet közöltük. Különben afelett, hogy az árvaszék a kérdésben forgó esetben helytelenül járult-e el, és azáltal követett-e el hivatali visszaélést, azt megítélni az illetékes fejelemli hatóságok hivatottak. Ítéletüket maholnap majd közöljük. Szerk.

Martin József filipovai plébános ur a kulai-, Matoss János sz. tamási plébános ur pedig az ó-becsei alperesi kerület jegyzőjévé neveztetett ki.

Járasi tisztviselők által kérelmezett állomáscsere kérdésében rendkívüli közgyűlés nem hozhat határozatot. A belügyminiszter egy konkrét eset alkalmából kimondotta, miszerint tekintettel arra, hogy az időkben üresedésbe jött tiszti állások a köztörvényhatóságok rendezéséről szóló törvény értelmében rendes közgyűléseken töltendők be, az ekként megválasztott tisztviselőknek egy más járásba való áttétel, illetőleg csere iránti kérelme, mint a minék elintézése, a választási actus categoriájába esik, csak rendkívüli közgyűlésen hozott határozattal nyerhet törvényeszerű elintéztet.

A magy. kir. pénzügyi közigazgatási bíróság 1884. évi 1518. sz. a. következő elvi határozatot hozott: Százalékos illeték alá eső jogügyletek után, az illetékszabás céljából történt bejelentés elmulasztása folytán előírt felemlt illeték mindig a mulasztást tényleg elkövető feleket terheli; s az egy harmadik, a rendes illetéket dologi kezességnél fogva fizetés kötele, a mulasztásban tényleg nem részes féltől be nem hajtható.

Munkakönyvek női munkások számára. A földmívelési és kereskedelmi miniszterium elrendelte, hogy mindama nők, kik szakbavágó munkával, akár mint iparossegédek, akár mint gyári munkások foglalkoznak, munkakönyvekkel láttassanak el.

A szabadkai „Népkör“ m. évi dec. 28 án tartá tisztújító közgyűlést, melyen elnökké egyhangulag Varga Károly választatott meg. Ugyanezeken Németh Máttyás indítványára elhatározatott, hogy Gromon Dező volt főispánhoz államtitkárrá történt kinevezése alkalmából üdvözlő távirat menesztessék, miután az ő főispánága alatt nem burjánzott fel a bunyevác nemzetiségi mozgalom, s a magyar elem érdekei nem voltak veszélyeztetve.

A járási szolgabíró a törvényhatósági bizottság által más járásba egyszerűen áthelyezhető-e? A belügyminiszter ezen kérdésben felfolyamodás folytán egy előfordult eset alkalmából a következőleg határozott: „Habár a törvény szerint a tiszti állások választás utján töltendők be, mindamellett fennmarad a megye közönségének ama joga, hogy községi hatásköréből a járási szolgabíró, más üresedésben levő járásba áthelyezhesse, mert a törvényhatósági bizottság ugyanazon tagjai, kik az áthelyezést szótöbbséggel elhatározták, a választási eljárás esetében az illetőt azon állásra meg is választhatják. Miért is az áthelyezésre vonatkozó, s felebbezéseiket megtámadott községi határozat megsemmisítendőnek nem találhatott.“

F.-Kovilról írják: Ma új év napján F.-Kovil községe az ő év legördülte és az ujan feljötté öröme a magyar nemzeti lobogót kitűzte; e mellett még azon ritka jelenséget konstatálta tette által, hogy a község összes adóhátralékát kifizette. Így tehát az ő évben megtette ritka honpolgári kötelességét. Talán kevés község van az országban, mely ily örömmel élvezze lehet, de ez, csakis az előjáróság erélyének kifolyása. Adja az Ég, hogy az új év nem kevesebb eredménnyel végződjék be.

A m. kir. Curia 1884. évi 3130. sz. a. következő elvi jelentőségű határozatot hozott: Az 1881. XXI. t. c. 17. §-a szerint a rendörnek tettenkapás esetén csak akkor van joga az illetőt bekísérni, ha nevé, kiletét és lakását megmondani nem akarja, vagy szökési kísérletet tesz; ha a rendőri közeg tülhágja ebbeli hatáskörét s az ilykép megtámadott polgár, hogy magát a jogtalan bánásmódtól mentesítse, a rendőri közegnek pénzt ad vagy adni kísérel, nem követi el a megvesztegetés bűncselekményét.

A zombori népkör f. 1885. évi január hó 11-én d. e. 10 órakor tartja ez idei tisztújítással egybekötött rendes közgyűlést, melyre az egyleti tagok tisztelettel meghívattak. Zombor, 1885. évi január hó 5. Jakobcsics Mihály, h. elnök.

Tűz. Szombat esti 9 órakor Bunyi Károly szőlőjében kigyulladt a szalma, de az orkán dacára, — nagyobb baj nem esett.

Gyászhir. Özv. Dworzszák Zsigmondné sz. Stettina Emilia hosszabb betegség következtében, folyó 1885. évi január hó 4-én reggeli 4 órakor, életének 46-ik évében történt elhunytát a rokonok és számos ismerősök fájdalommal jelentik. Hült teteme f. é. január hó 5-én délután 4 órakor fog a helybeli r. kath. egyház sírkertjében eltakarítani, az engesztelő szent mise pedig január hó 7-én d. e. 8 órakor fog a Mindenhatóknak bemutatattani. Zombor, 1885. évi január hó 4-én. Béke hamvaira!

Kulán Fontányi Ágoston földbirtokos leányát, Mariskát, eljegyezte Rapp Fülöp.

Hódsághon Osztermayer József esperes-plébános ur f. hó 6-án barátságos társaskörben fogja ünnepelni hatvanadik születés napját. A közelből és távolból számos jó barát fog ezen alkalomra gratulálni; de senki öszintébben, mint ezen lap, mely az ő évtizedekre visszanyúló munkásságában a saját irányelveinek tiszta megvalósítását becsüli és magaslatja. Huszonkettédéve immár, hogy Hódságh községének plébánosa és az idők viszonyai között is mindig megmaradt a vallás erkölcsös nevelés, az értelmi és ethikai haladás igazi előharcosa. Adjon Isten megynéknek sok ilyen plébánost és termékenyítse meg példájával mindazokat, a kiknek irányt és utat mutatott.

Beküldetett. Vörösmarti János néven a mult számba panasz érkezett, hogy a kántorsegéd a neki szánt gyertyát visszatartotta. Utána jártunk a panasznak s azt látjuk, hogy mindenkinek igaza van, csak a panaszosnak nincsen. A dolog úgy áll; a halotti egylet minden tag temetésére csináltat a 3 papnak hármas gyertyát; de mert az u. n. halálmadarak intézik a temetés pénzügyi részét, hát ők csináltatnak kisebbet s aztán a maguk zsebe javára becsapnak mindenkit, a többi közt a kántort is. Mi itt vadaszkodni nem akarunk, nehogy a helyesbítések özöne öntsön ki bennünket a munka vágányából. Hanem azt a kérést megköszönjük, hogy a halotti egylet nézen a maga szolgáinak jól a körmére s ne engedje meg, hogy azoknak kappzsisága miatt az ő renoméja szenvedjen.

Apatinban az elhunyt Schmausz Károly megyei biz. tag helyett, dr. Kék Lajos ügyvéd és Will ottani bíró közül ez utóbbi választatott meg nagy szótöbbséggel. És még azt mondják, hogy Apatinban túlyom az ellenzék s Kék Lajos volt annak egyik vezetője! Dr. Kék Lajos 42, Will 120 szavazatot kapott.

Sztanisicson Rickert Márton, Bezdánban Zsuzsany Gáspár választatott bíróné. Bővebben jövőre.

Értesítés. A szegedi m. kir. bábaképző intézetnél a legközelebbi magyar-német tanfolyamra való beiratások március hó 1-től 10-ig tartanak. 2 tanuló részére egyenként 40 frtos állami ösztöndíj van rendszerezítve, melynek elnyeréséért a születési, erkölcsi és szegénységi bizonylatokkal felszerelt és a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz intézett folyamodványok január 31-ig hozzám nyújtandók be. Dr. Mann, igazgató tanár.

Főtáncpróba. Alulirt tisztelettel tudatja a n. é. közönséggel, miszerint 1885. évi január hó 15-én, csütörtökön a „Vadászkürt“ nagytermében főtáncpróbát tartand, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja. Jegyek előre válthatók 80 kr-ért. Este a pénztárnál 1 frt. Kezdeté 6, vége 12 órakor. Mély tisztelettel Herczenberger Sándor, táncitanító.

Vasuti menetrend 1885. évi január 1-től.

Szegedtől Eszékig.	5. vonat.	7. vonat.	9. vonat.
Szegedről indul	— 01	3 30	10 55
Horgos „	6 45	4 16	11 50
Palics „	7 26	4 50	12 31
Szabadka „	8 —	6 —	2 20
Bajmok „	8 40	7 08	3 45
Militics „	9 26	7 57	4 42
Zombor „	10 25	8 35	5 40
Szt. Iván „	10 48	9 10	6 21
Szóna „	11 02	9 32	6 52
Gombos érkezik	11 14	9 48	7 11
Erdődről indul	12 30	11 25	
Dálya „	1 40	12 05	
Dráva-Szarvas indul	2 03	12 28	
Eszékre érkezik	2 35	1 —	
Eszéktől Szegedig.	6. vonat.	8-ik vonat.	10. vonat.
Eszékről indul	12 20	3 30	
Dráva-Szarvas indul	12 53	4 03	
Dálya „	1 58	4 55	
Erdődre érkezik	2 14	5 11	
Gombosról indul	3 14	6 35	8 15
Szóna „	3 27	6 54	8 39
Szt. Iván „	3 41	7 15	9 06
Zombor „	4 08	7 58	10 19
Militics „	4 24	8 23	10 40
Bajmok „	5 02	9 21	11 58
Szabadka „	6 30	10 35	2 33
Palics „	6 46	10 51	2 55
Horgos „	7 24	11 25	3 45
Szeged érkezik	8 —	12 —	4 30
Zomborból Budapestig.	403. von.	411. von.	413. von.
Zombor indul	4 08	10 10	7 58
Szabadka érkezik	5 41	1 03	10 11
Szabadka indul	6 07	2 05	10 40
Kis-Körös érkezik	7 44	4 13	1 20
Kis-Körös indul	7 51	4 23	1 30
Budapest érkezik	10 58	8 15	6 10
Budapestről Zomborig.	412. von.	404. von.	414. von.
Budapest indul	6 40	3 50	9 —
Kis-Körös érkezik	10 41	6 34	1 29
Kis-Körös indul	10 51	6 41	1 39
Szabadka érkezik	12 57	8 20	4 30
Sza adka indul	2 20	8 40	6 —
Zombor érkezik	5 06	10 15	8 17
Zomborból Zimonyig.	412. von.		
Zombor indul	10 10		
Szabadka érkezik	1 03		
Szabadka indul	1 28		
Csantavér „	2 00		11 01
Topolya „	2 30		11 35
Kis-Hegyes-Feketehegy indul	3 00		
Verbász-Kula indul	3 29		12 05
Ó-Kér „	3 54		
Kiszács „	4 15		
Ujvidék „	4 52		12 55
Pétervárad „	5 08		1 06
Karlóca „	5 27		1 18
Beeska „	6 04		
India érkezik „	6 29		2 —
Mitrovica III. érkezik			5 25
Mitrovica III. a. indul			12 —
India indul	6 36		2 03
Ó-Pazna indul	6 56		
Uj-Pazna „	7 16		
Patajnicza „	7 33		
Zimony érkezik	8 07		2 45
Zimonyból Zomborig.	411. von.	403. von.	
Zimony indul	6 40	11 38	
Batajnicza indul	7 15	12 06	
Uj-Pazna „	7 39	12 20	
Ó-Pazna „	7 52	12 36	
India érkezik	8 14	12 54	3 28
Mitrovica III. érkezik			5 25
Mitrovica III. a. indul			12 —
India indul	8 21	1 01	3 31
Beeska indul	8 49	1 26	
Karlóca „	9 23	1 58	4 14
Pétervárad ind-ol	9 39	2 13	4 26
Ujvidék „	10 03	2 36	4 43
Kiszács „	10 32	3 04	
Ó-Kér „	10 54	3 25	
Verbász-Kula „	11 24	3 54	5 27
Kis-Hegyes-Feketehegy indul	11 53	4 16	
Topolya indul	12 29	4 45	5 57
Csantavér indul	12 54	5 09	
Szabadka érkezik	1 27	5 42	6 30
Szabadka indul	2 20	6 —	
Zombor érkezik	5 06	8 17	
Szabadka-bajai szárnyvon.	3111. sz.		
Budapestről indul	6 40		
Szegedről „	10 55		
Gombosról „	8 15		
Szabadkáról (vendéglő) indul	2 30		
Csikeriáról indul	3 07		
Bács-Almás „	3 42		
Bikiry-Borsód „	4 18		
Bajára érkezik	5 —		
Bajáról Szabadkáiig.	3112. sz.		
Bajáról indul	10 —		
Bikiry-Borsód „	10 45		
Bács-Almás „	11 30		
Csikeria „	11 58		
Szabadkára (vendéglő) érkezik	12 32		
Budapestre „	8 15		
Szegedre „	4 30		
Gombosra „	7 11		

Eszrevétel: A kövéren nyomott számok az éjjeli órákat jelzik esti 6 órától reggeli 6 óráig.
A 411., 412., 413. és 414. számú vonatok omnibus vonatok.
A 403. és 404. számú vonatok, személyvonatok.
A vonatok közlekedési ideje a budapesti idő szerint van ki-tüntetve.

Melléklet a „Bácska“ 2-ik számához.

Stvrteczky Mór jószágigazgatósági számtanácsos, a társas életnek egyik általánosan kedvelt alakja, Szegedre helyeztetvén, körünkől távozott. Valamint ő mond szívből „Isten hozzád“ ot számos jó barátainak és ismerőseinek, kikhez az idő rövidsége s számos teendői miatt személyesen búcsúzni nem mehetett, úgy viszont azok is a legmelegebb szerencsevánatokkal kísérik őt új állomására.

Jankováról írják: A f. évi január hó 1-én megejtett izr. hitközségi tisztújítás alkalmával Holländer Jakab, Dohány Ignác ellenében nagy szótöbbséggel elnöknek, Bachrach Zsigmond alelnöknek választották. A kitüntetést, melyben Holländer Jakab immár harmadszor részesül, fényes bizonyítéka annak, hogy elvitáztatlan érdemei iránt teljes elismeréssel viseltetnek. Legyen ez az elismerés reá nézve buzdító jel, mely őt a hitközség ügyeinek további buzgó vezetésében serkentse. Üdvözljük.

Felhívjuk a kocsma-, vendégtogadó- és kaszinótulajdonosok figyelmét a zombori magyar olvasó-körnek hirdetésményére, a tekeasztal eladására vonatkozólag.

Pacserről írják: Elüljáróság-választásunk Császár Péter szolgabíró ur tapintatos vezetése alatt ment végbe. A régi elüljáróság tagjaiból csupán csak egy esküdt maradt meg újra. Biróvá felkiáltással Takács Sándor közszeretben részesülő tekintélyes polgártársunk lett megválasztva. Méltányossági szempontból, hogy a kisebb számarányban velünk lakó szerbek is képviselve legyenek a falu elsői között, az albirói és az egyik esküdti állomásra szerb polgárok alkalmaztattak. Pénztárosok lettek: Biczo Lajos és Széles János, közgyám: Gönczi Ferenc. Mindannyi munkabíró derék fiatal ember. — Segélyező-egyletünk öt évi fennállás után újra alakulóban van. A karácsonyi ünnepek egyik napján tartá meg szervező gyűlését, melyen elnököl: Csányi Sándor, igazgatóul: Kovács Sándor, pénztárnokul Szobathy Dániel lettek megválasztva. Az igazgatóság nagyban buzgólkodik azon, hogy e nagy fontossággal bíró közhasznú egyesület minél nagyobb virágzásra juthasson.

Hymen. Rónai Jakab pacséri községi tanító a napokban jegyezte el a szép Ungár Mariska kisaszszonyt Ó Moroviciáról.

A zombori magyar nőegylet mindazoknak, kik adományaikkal vagy munkájukkal a karácsonfa ünnepelemeléséhez hozzájárulni kegyeskedtek, őszinte és mély köszönetet mond. Esztergomy Borbála, elnök, dr. Margalits Ede, titkár.

Moholyról írják: December 29-én ment végbe példás rend s esendben a községi elüljárók választása. Megválasztottak: első bíró: Vén Ferenc, II-od bíró: Miovanovics Gambetta József, községi pénztáros: Karakásevics Bózsó, adópénztáros: Mészáros Mátyás, árnyagám: Kiss Antal, esküdték: Magó István, egyszersmind városgazda, Szabó András, Mátyi Ilia és Pátyi Jová.

Hirdetmény. A Franciaországban uralkodó kolera járványra való tekintettel, valamint azon eshetőségre: hogy esztendőre a kór nálunk is felléphet, figyelmeztetik a városi t. c. közönség, miszerint a beállott szokatlan hideg idő folytán, jelenleg a legjobb alkalmu van kellő mennyiségű jég beszerzésére. Különösen felhívatik ez ügyben a vagyonos családok figyelmé arra, hogy a törvényhatóság által beszerzett jégkészletre első sorban a kórháznak s a szegényebb sorsuaknak leend joguk, míg a vagyonos családok más európai városokban divó szokás szerint, maguk állíthatnának fel maguknak házi jégpincét, jégvermet vagy jéggyűnyhót. A jég beszerzésénél a mocsarak és posványok jege mellőzendő, mert a jég a viznek tisztálanságait megtartja, — hanem közegészségi szempontból jobb és tisztább jég hiányában a jégkészlet a Ferenc-csatornából szerzendő be. Kelt szab. kir. Zombor város rendőr kapitányi hivatalánál, mint elsőfokú közegészségügyi hatóságnál, 1884. évi december hó 30-án. Czedler János, rendőr főkapitány.

A belügyminiszter a következő leiratot küldte megyénk alispánjához: Felhívom, hogy a honosításokról és az állam kötelékéből való elbocsátásokról az 1879. L. t. c. 45. §-a értelmében vezetett jegyzékek egyik példányát, az 1885. évi január hó 8-ig hozzámtérjessze fel. Ezen jegyzékek összeállításánál a következők tartandók szem előtt: 1. A jegyzékek rovatai a honosítási és elbocsátási okiratok adatai szerint pontosan töltendők ki: 2. A honosítások közé csak azon egyének veendőek fel, akik honosítási okiratot nyertek, nem tehát egyszersmind azok, a kik külön rendeltetést jelentettek ki belső községi illetőségű magyar állampolgároknak, 3. Miután némely törvényhatóság a honosításokat, illetőleg elbocsátásokat annyi külön íven terjesztette fel, a mennyi eset előfordult, figyelmeztetem, hogy a honosítások együttesen és az elbocsátások szintén együttesen mutatandók ki. 4. A honosítási jegyzékek „jegyzet“ rovata csak visszahonosításoknál töltendő ki. 5. Az elbocsátási jegyzékeknek 6. rovatában nemcsak az elbocsátási okirat kelte, hanem száma is jegyzendő be. 6. A tényleg bekövetkezett kiköltözés napjának azon egyéneknek, a kiknek az elbocsátási okirat már külföldön kézbesítettik, a kézbesítés napja tekintendő, azoknál pedig, a kik még a belső községekben vannak, az okiratot, természetesen csak azon nap, a melyiken az elbocsátási okirat birtokában az országból kiköltözöknék. 7. Az elbocsátási jegyzék „Jegyzet“ című rovatának 1. pontjában felhozott körülményre nézve az 1879. L. t. c. 2. §-a az idézett rovat 2. pontjára nézve a törvény 20. §-a nyújt tájékoztatást. 8. Az ezen évi jegyzékekbe is csak azon honosítási, illetőleg elbocsátási esetek vezetendők be, a melyek a folyó évi január hó 1-től december hó 31-éig bezárólag kelt itteni rendeletekkel engedélyeztetettek, illetőleg az évből még hátralevő napokban engedélyeztetni fognak. Budapest, 1884. évi december hó 19-én. A miniszter megbízásából Lukács György.

Ujvidéken az önkéntes tűzoltó-egylet folyó hó 31-én az „Erzsébet“ szállodában bált rendez, a lövészegylet pedig f. hó 17-én lövész-bált rendez, szintén az „Erzsébet“ szállodában, melynek tiszta jövedelme a lökért helyiségének tatarozására fordítottatik.

Futtakon f. hó 3-án d. e. tűz ütött ki, mely az uradalmi kender-száritót elhamvasztá.

Gyászlap. Csicsáky Mihályné szül. Parityta Mária f. évi dec. hó 26-án d. u. 4 órakor rövid szenvedés s a halotti szentségek áhítatos felvétele után, életének 49-ik, boldog házasságának 30-ik évében jobb létre szenderült Gyászos elhunytát bánatos szívvel kesergik férje: Csicsáky Mihály; gyermekei: Mihály, Imre, Ilona férjével Stündl Béla és gyermekük: Józseffel, Béla és Nella; atyja: Parityta Mihály; testvérei: Teréz és Borbála leányával Flórával; sógorai: dr. Csicsáky József, Tóth Ferenc leányaival Erzsébet és Ilkával; nemkülönbén számos rokonai, barátai és ismerősei. A boldogultnak földi maradványai f. évi dec. hó 28-án d. u. 3 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartásai szerint a bácsalmási kalváriakápolna alatti családi sírboltba örök nyugalomra tetetni, az engesztelő szent mise áldozat pedig f. évi dec. hó 29-én fog lelke üdvéért a Mindenhatóknak bemutatni. Kelt Bács-Almás, 1884. évi december hó 26-án. Béke lengjen porai felett.

A zombori állami főgymnasium érem és pénzugyteményét újabban növelték: Belyanszky Titusz ur 2 drb ezüst és 3 drb rézpénzzel; Heindlhofer Róbert ur 37 drb ezüst, 19 római és 27 drb újabbkori réz pénzzel; Gerlich János ur egy drb francia éremmel 1097-ből; Kresnár János ur egy drb hamburgi éremmel; Meiczen Alajos nyug. főhadnagy ur 2 drb római éremmel, Raichl János ur egy drb kínai árjegyzékkel; dr. Wohrath József cs. kir. ezredorvos ur Rhodosz sziget éremével Kr. e. 278. évből. Midőn a t. ajándékozó uraknak az intézet nevében a legmelegebb köszönetemet kifejezném, egyben tisztelettel felkérek mindenkit, kinek birtokában régi pénzek, érmek, bár mely régiségek vannak, sziveskedjék azokat az intézet régiség tárának átengedni. Egy magukban egyeseknél mintegy elrejtve, bármely tulajdonságú dolgok is, a közre nézve vesztik hatásukat, míg együttesen rendszeresítve az ismeretek terjesztésére jótékonyan betofnának. A tudományt szolgálja az, ki ismereteket gyűjteni segít. Radics György, főgymn. igazgató.

Ujvidéken Schredl Raimond városi állatorvos dec. 29-én élte 39-ik évében elhunyt. Béke poraira!

Adományok a zombori kiállítási kerület terdijainak fedezésére az országos kiállításon. (Folyt.) Nemes-Militics 10 frt, Krusevlya 6 frt, Kupaszyna 5 frt, Kolluth 10 frt, Ribiczey Béla 5 frt, Doroszló községe 35 frt. Ez utóbbi összeghez járultak: Doroszló község mint erkölcsi testület 10 frt, Horváth Imre plébános 2 frt, Krappenheim József káplán 1 frt, Krappenheim Mihály kántortanító 1 frt, Szabó János postamester 1 frt, Doroszlói ipartársulat 3 frt, Gaiszt Béla jegyző 2 frt, Samu Antal pusztai pénzárnok 50 kr, Mészáros József bíró 1 frt, Király Ádám közgyám 1 frt; 50-50 krt adtak: Kleiner Gusztáv esküdt, Varga József esküdt, Szittyai István esküdt, Kocsis István esküdt, Mókus József esküdt, Csernitsek Mihály földmives, Babos József földmives, Perel Mátyás földmives, Samu János közs. szamadó, Tancsik József adószedő, Bartol Imre kovácsmester; Rohim testvérek kereskedők 1 frt 50 kr, Scheinberger Ignác kereskedő 1 frt, Robitssek Abraham kereskedő 1 frt, Robitssek Herman kereskedő 1 frt, Haasz Dávid kereskedő 1 frt, Komáromi Mihály s. egy. könyvvezető 50 kr, Pákai János földmives 50 kr, Túr György földmives 50 kr, dr. Margalits Ede kiállítási titkár.

Mohol község 1885. évi január hó 1-sejével az ó-becsei kir. adóhivatal kerületéből a zenti kir. adóhivatal kerületébe helyeztetett át.

„Zasztava“ szerkesztőt változtatott. A szerb-körökben a változtatás oly visszatetszést szült, hogy már legközelebb a nagy-kikindai program alapján új szerb nyelvű politikai napi lap fog megindítani.

Szabadka város dec. 29-től 31-ig tartotta mult havi közgyűlését, melyen Jankovics Aurel főispán elnököl. A gyűlés betöltötte az üresedésbe jött népiszkolai igazgatói állást, melyre két pályázó jelentkezett: Mamuzsich Benedek eddigi helyettes igazgató és Budanovits Antal tanító. Névszerinti szavazás kértvén, Mamuzsichra 152, Budanovitsra 24 szavazat esett. E szerint Mamuzsich Benedek lett megválasztva. Ugyan ez alkalomból megemlítjük, hogy a halálozás folytán megürült városi árvaszéki ülnöki állomásra Jankovics Aurel főispán dr. Milkó Izidor ismert író nevezte ki helyettesítési jogánál fogva.

Jónás D. Károly zombori földinket, a budapesti V. kerületi kir. járásbírói irodavezetőjét, hivatalában a felek irányában tanúsított tapintatos előzékenysége elismerésül budapesti ügyvédek az új alkalmával értékes arany ékszerrel lepték meg.

Adán Kelemen János, az érdemekben gazdag polgártárs, 13-ik évfordulóban ismét bíró lett. Most azonban, az egykori legnépszerűbb bírónak megválasztása nehézséggel járt. Csak a csendőrség igénybevételével csendesült és oszlott szét a nagy néptömeg.

Baján Mezei Zsiga bangász mult hó 28-án d. e. mellbe lötte magát, azonban fölépüléséhez nagy a remény. Tettének oka ismeretlen.

Ujvidéken Csakra Emil volt városi gazdasági tanácsnok mult hó 31-én jobb létre szenderült.

A csantavéri ifjuság Szilveszter estéjén Czirfusz Ferenc győgyeszerés ur lakásán pikniket rendezett. A társas vacsora bőséges és finom étkekkel volt tulhalmazva, jó zene, vig kedély, kifogyhatatlan jó kedv fűszerezte a kiválólag kirivradt tartó mulatságot. Fűszereket első sorban a t. házi urnak Czirfusz Ferenc urnak köszönhetjük, ki oly szives készséggel ajánlotta fel lakását a t. közönségnek, másodsor a nagy-rabecsi házi asszonyok és házi kisasszonyok: Dr. Gottlieb Edéné, Hajdufi Károlyné, Koncsak Imréné, Basch Lola, Hajdufi Szeréna, Koncsak Ilona, kisaszonyoknak, kik fáradhatatlan buzgósággal, minden figyelmüket oda irányozták, miszerint vendégiket gyorsan és jó kiszolgálják. Részt vettek még a mulatságon Basch Károlyné, Skultély Lászlóné, Preszburger Kálmánné, Soltész Mária, Kiss Nelli, Klein Cecilia, Fischer Cecilia, Braun nővérek.

Szabadkán Tari szül. Polyakovits Klára dec. hó 26-án 95 éves korában elhunyt.

Az ujvidéki járásban az előjárók választása — a választók közönyössége, mellett — befejezetett. Közs. brákul választottak Ó Futtakon: Folk Henrik, Uj-Futtakon: Reith Ádám, Begessen: Dragoljov Márko,

Glozsánban: Seprák Pál, Petrovácon: Nizi János, Kulpinban: Góvovosin Aron, D.-Szt. Ivánon: Vujkov Tosa, O Kéren: Ditrích Fülöp, Temerinben: Kovács Mihály, Járeken: Vürch Jakab, Kiszácson: Píksziades Mihály, Piroson: Ko'arszki Jövó.

Irodalom.

Az „Ország-Világ“, a legnagyobb és legdíszesebb képes hetilap, újévi (1885) első száma az eddigieknél is gazdagabb tartalommal jelent meg. Gazdag érdekes közleményekben, gazdag rovatokban és művészi képekben. Az „Ország-Világ“, melynek szerkesztője Degré Alajos, segéd-szerkesztője Benedek Elek, a „Székely Tündérvilág“ szerzője, megjelen minden szombat, két, és néha 2 1/2 íven. Előfizetési ára: egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzenk a „Pallas“ irodalmi s nyomdai részvénytársaság kiadóhivatalába (Budapest, gránátos-utca 6. sz.) küldendők.

Budapest Rózsavölgyi és társa zeneműkezeskedésében megjelent „Népdalok“ énekhangra, zongorakísérettel Huber Sándortól, ára 1 frt 10 kr. „Molsolygó kikelet“ dal, és „Ilona-ésárdás“ zongorára Farkas Miskától, ára 80 kr., és „Imre induló“ zongorára szerző Farkas Miska, ára 60 kr.

Bács-Bodrogh vármegye

legtöbb adót fizető bizottsági tagjainak névjegyzéke az 1885-ik évre.

(Vége)

Pillisc'er Mór fb. Ó-Becse 870 frt, Schuller Mór fb. Ó-Szivac 867 frt 24 kr, Császár Ferenc fb. Baja 865 frt 59 kr, Grosz Lipót fb. Kucura 862 frt 51kr, Szakács Sándor plébános Kula 854 frt 70 kr, Schuller József földbirtokos Uj-Szivac 854 frt 49 kr, Czilcz'er Jakab fb. Ada 853 frt 86 kr, Engelsman József fb. Ó-Becse 850 frt — kr, Manojlovics Lázár Nikola fb. Szent-Tamás 849 frt 87 kr, Löbl Mór ifj. fb. Uj-Verbász 845 frt 05 kr, Komlós Ede bérlő Mélykut 844 frt 39 kr, Veisz Jakab id. földbirtokos Pacser 842 frt 52 kr, Tecsis Sándor fb. Zenta 842 frt 01 kr, Abraham Herman kereskedő Apatin 832 frt 67 kr, Hettshheimer Jakab földbirtokos Uj-Szivac 832 frt 26 1/2 kr, Gieszkan Mór fb. Pivnicia 825 frt 91 1/2 kr, Alexievits Milan fb. Szent-Tamás 820 frt 21 1/2 kr, Nikolic's Milos fb. Zenta 819 frt 91 kr, Fuchs György kereskedő Cservenka 818 frt 82 kr, Kiss Sándor gyógyszerész Ó-Morovica 811 frt 05 kr, Ertl János ifj. földbirtokos Bács 808 frt 48 kr, Gombos Gábor polgármester Zenta 802 frt — kr, Poppovits Pánta g. k. lelkész Petrovovszellő 800 frt — kr, Dudás Márton földbirtokos Kula 797 frt 74 kr, Boskó Mór földbirt. Kula 796 frt 24 kr, Zsarkó Antal kir. közigygyző Zenta 795 frt 64 kr, Gál István földbirtokos Szent-Tamás 795 frt — kr, Fehér József id. fb. Ó-Kanizsa 792 frt — kr, Krieszhaber Sándor fb. Kula 785 frt 75 kr, Matits János kir. közigygyző Ujvidék 780 frt — kr, Grünbaum Fülöp földbirtokos Ó-Becse 780 frt — kr, Katyanszky Trifun fb. Szent-Tamás 780 frt — kr, Katyanszky Daniló fb. Szent-Tamás 780 frt — kr, Borovszky Károly plébános Pivnicia 776 frt 08 kr, Frick Péter földbirtokos Uj-Verbász 775 frt 30 kr, Rudics Gergely földbirtokos Zenta 769 frt 43 kr, Pincz Keresztély bérlő Kerynyaja 767 frt 93 kr, Pócz András földbirtokos Sztanisics 765 frt 36 kr, Robicssek Adolf fb. Bajsa 764 frt — kr, Mility József g. k. lelkész Martonos 763 frt 72 kr, Cziráky József földbirt. Hegyes 761 frt 64 kr, Milkó Mór bérlő Baja 761 frt 12 1/2 kr, Reichl Péter földbirtokos Apatin 759 frt 84 kr, dr. Ergh Mihály közs. orvos Kerynyaja 746 frt 93 kr, Sztójakovits Miklós földbirtokos Ó-Palánka 746 frt 73 kr, Nagypál Pál fb. Ada 746 frt 26 kr, Tessényi Károly lelkész Lality 745 frt 06 kr, Schick Frigyes földbirtokos Torzsa 743 frt 23 kr, Kovacev Radivoj fb. Ada 742 frt 96 kr, Krahl József fb. Almás 741 frt 28 1/2 kr, Vály István orvos Kula 739 frt 26 kr, Horváth Mihály földbirtokos Kula 730 frt 85 kr, Dimitrievits Milos orsz. képviselő Budapest 720 frt — kr, Dinyacszy Lázár földbirtokos Szent-Tamás 720 frt — kr, Sztankovits Jázár közs. bíró Ó-Sztpár 718 frt 90 kr, Deutsch Adolf kereskedő Zenta 718 frt 90 kr, Kelemen János földbirtokos Ada 713 frt 41 kr, Mutsch József fb. Kula 713 frt 38 kr, Vidakovits Ádám fb. Ns.-Militics 710 frt 10 kr, Vojnovits Vászta fb. Ó-Becse 710 frt — kr, Horváth Lukács bögre fb. Ó-Becse 710 frt — kr, Stöckl Jakab fb. Kerynyaja 709 frt 63 kr, Merkl Keresztély fb. Uj Szivac 700 frt 20 kr, Matkovits Lajos szolgabíró Zenta 700 frt — kr, Gräber József földbirtokos Szonta 700 frt — kr, Nagy István fb. Ó-Kanizsa 695 frt 70 kr, Loschitz Jakab kereskedő Bezdán 692 frt 14 1/2 kr, Milovanovits Gavra földbirtokos Ó-Becse 690 frt — kr, Zsótér Andor fb. Ó-Becse 688 frt 39 1/2 kr, Papik Miksa közs. bíró Temerin 684 frt — kr, Braun Ádám kereskedő Zenta 681 frt 10 kr, Horvacszy Milan földbirtokos Ó-Becse 680 frt — kr, Drach Henrik fb. Parabuty 678 frt 83 kr, dr. Csicsáky József lelkész Almás 674 frt 84 kr, Hirschenhauser Mór földbirtokos Mohol 670 frt — kr, Hipp Miklós ügyvéd Palánka 668 frt 22 kr, Leopold Antal id. földbirtokos Bresztovác 665 frt 39 kr, Speizer József fb. Apatin 665 frt 31 kr, Gortva Antal fb. Ó-Becse 660 frt — kr, Gerber Ferdinand serfőző Ó-Becse 660 frt — kr, Gyogyevits Tólor földbirt. Szent-Tamás 660 frt — kr, Öfner Lipót fb. Mohol 660 frt — kr, Fischer Mór fb. Zenta 658 frt 73 1/2 kr, Schlagetter Gyula ügyvéd Kula 658 frt 70 kr, Fischer Adolf földbirtokos Ns.-Militics 657 frt 01 kr, Tóth József ifj. fb. Ó-Kanizsa 654 frt 97 kr, Basch Herman fb. Csantavér 653 frt 24 kr, Kovacsits Emil fb. Szabadsa 652 frt 30 kr, Nenadovits Gábor fb. Ada 651 frt 81 kr, Piukovits Károly Antal fb. Matheovics 650 frt 68 1/2 kr, Schlagetter Tamás fb. Kula 649 frt 90 kr, dr. Gutvein Lajos orvos Torzsa 640 frt 76 kr,

me-Will nagy inban egyik Zsu-re. inté. való anuló rend. kölesi nagy-izste-bózzám atja a 15-én, nepró-lettel Este a Mély

402 sz gyó sv. 11.01 11.35 12.05 12.55 1.06 1.18 2.- 5.25 12.- 2.03 2.45 401. sz. gyósv. 2.46 3.28 5.25 12.- 3.31 4.14 4.26 4.43 5.27 5.57 6.30

zlik esti matok. van ki-

Zsvikov Péter földbirtokos Ó-Becse 640 frt — kr, Mikovits Novák fb. Szent-Tamás 640 frt — kr, Zányi János fb. Kula 638 frt 86 kr, Bodnár Imre kir. közjegyző Apatin 637 frt 20 kr, Schank Henrik földbirtokos Uj-Szivac 635 frt 15 kr, Merkl János fb. Uj-Szivac 634 frt 39 kr, Michelsz János fb. Prigl.-Szt.-Iván 634 frt 13 kr, Varga György fb. Hegyes 631 frt 41 1/2 kr, Bognár István fb. Temerin 631 frt — kr, Mudriczky Gyoka fb. Szent-Tamás 630 frt — kr, Nityin Vasza fb. Szent-Tamás 630 frt — kr, Stern Adolf id. fb. Topolya 630 frt — kr, Dombovits Márton kereskedő Apatin 628 frt 82 kr, Szilágyi Mór ügyvéd Zombor 626 frt 78 kr, Löbl Simon földbirtokos B.-Földvár 622 frt 74 kr, Grosz Illés fb. B.-Földvár 620 frt — kr, Janik Antal fb. Szent-Tamás 620 frt — kr, Sveipert Tamás fb. Bikity 619 frt 87 kr, Jausz János fb. Hegyes 617 frt 35 kr, Loschitz A. Mór fb. Bezdán 616 frt 44 kr, Tóth István isaszegi fb. Topolya 610 frt 14 1/2 kr, Ófner Mihály fb. B.-Földvár 610 frt — kr, Strausz Salamon fb. Ó-Becse 610 frt — kr, Gombos Béla szolgabíró Ó-Becse 609 frt 08 kr, Latinovits Vince szolgabíró Baja 608 frt 77 1/2 kr, Varga Mihály földbirtokos Temerin 605 frt — kr, Kovcsin Gyuka fb. Ó-Sztapár 604 frt 80 kr, Szuppek Béla fb. Szonta 603 frt — kr, Fernbach Márton fb. Bresztovác 601 frt 64 kr, Kuczuracz Pál fb. Ó-Futtak 601 frt — kr, Hacker Salamon kereskedő Zenta 600 frt 33 1/2 kr, Mezey Ignác lelkész Mélykut 600 frt 32 kr, dr. Ott Konrád orvos Uj-Verbász 599 frt 50 kr, dr. Milkó Ignác orvos Ó-Becse 597 frt 14 kr, Eigl József plébános Futtak 595 frt 56 kr, Maximovits Lázár g. k. lelkész Kula 592 frt 62 kr, Fürst Sámuel földbirtokos Bajsa 591 frt 99 kr, Dudvarzky Péra fb. Szent-Tamás 591 frt 51 kr, Kerék József fb. Baja 591 frt 36 1/2 kr, Sztreili András fb. Rác-Militics 590 frt 21 kr, Börsök Pál ifj. fb. Ó-Becse 590 frt — kr, Horváth Pál csongrádi fb. Petrovosczelló 590 frt — kr, Katyanszky Mladen fb. Szent-Tamás 590 frt — kr, Szeics Mita fb. Bács-Földvár 590 frt — kr, Oberländer Pál fb. Uj-Verbász 587 frt 40 kr, Vaidinger Salamon kereskedő Baja 582 frt 90 kr, Terék Károly földbirtokos Ó-Becse 580 frt — kr, Nityin Lesza fb. Szent-Tamás 580 frt — kr, Manojlovits Pája Markov fb. Szent-Tamás 580 frt — kr, Dudvarzky György fb. Ada 579 frt 48 kr, Petrovits István fb. Paraga 578 frt 66 kr, Ingusz Henrik kereskedő Zenta 578 frt 60 1/2 kr, Vzentek Lajos bérlő F.-Szt.-Iván 576 frt — kr, Semberger Mihály földbirtokos Sztanics 575 frt 77 kr, Beyer Frigyes fb. Uj-Verbász 574 frt 85 kr, Varmuzsa János fb. Hegyes 572 frt 50 kr, Mezei Károly ügyvéd N.-Palánka 571 frt 32 kr, Kulunesics Viktor jegyző Borsód 571 frt 17 kr, Adler Ignác földbirtokos Petrovosczelló 570 frt — kr, Mucsy Menyhért gyógyszerész Zenta 569 frt 61 kr, Kovács Agoston kir. közjegyző Kula 566 frt 82 kr, Zimmerman Henrik földbirtokos Ó-Szivac 566 frt 22 kr, Hubert I. L. fb. Uj-Verbász 566 frt — kr, Szász János fb. Piros 564 frt — 1/2 kr, Gayer Péter fb. Cservenka 562 frt 09 kr, Herz Mór kereskedő Ó Kanizsa 560 frt 47 kr, Manojlovits Péra földbirtokos Szent-Tamás 560 frt — kr, Janik Márton fb. 560 frt — kr, Hirschenhauser Herman fb. Mohol 560 frt — kr.

HANGOK A MULT ÉVBŐL.

Az ilyen cikket, ha védi valami, csak az a közmondás, hogy ami késik nem múlik. Kinek volna kedve visszatekinteni a mult évbe, melynek a véletlen oly sajátos számot adott, amiből annyi következményt jósoltak a babona lovagjai; örül mindenki, hogy megszabadult tőle, hisz annak az első napján is boldog új évet kívánt mindenki és csak azt értük meg, hogy szép reményeink lassan-lassan mind a faképnél hagytak.

Ne gondolják, hogy statisztikai táblázatokat akarok nyújtani akár a takarékpénztári számadásokról, akár a színházi gázlágnak kialvásáról, akár a nyilvános verekedésekről. Roppant ellensége vagyok minden statisztikának, mert az már fátum, hogy az ember minden mással inkább törődik, csak azzal nem, amivel kellene.

Áldott szokás, hogy a haldokló év mellett vidám torral virrasztanak. Hadd legyen ezen az utolsó napon feledve a gond, szenvedés, mivel a hosszú év sujtotta. A sylvester-este képezi az elválasztó hidat az ó és új év között. Okosan van, hogy akkor mulatunk, azért, hogy eltemessük a sötét multat és tudjunk minél szebbet, jobbat remélni. Rendesen „komédiázni” szoktak e napon. Ahelyett, hogy „komolyan” vigadnánk, — komédiázunk. Ebben van a sarkasmus. Már nem elég ilyenkor a jó vacsora, bor, hanem a toll-öprökhöz, cukorsüveghez és bocsorhoz kell folyamodnunk, hogy a hatás biztos legyen.

A 3 szerencsétlen flótás is azért maradt el, ne hogy bús panaszaikkal elérzékenyítsék a vartyogiakat. (Hogy lehet koncert „közbejött akadályok” nélkül?). Így sikerült a mi vartyogi illetőségű dalárdáinknak is túltenni minden daláron. Dehogy vette volna Wagner Richard kezébe a tollat, hogy a nürnbergi dalnokokat síkra szólítsa, ha ezt a zseniális tutti-frutti egyszer is hallotta volna. A dicsőn uralkodó fejedelmi pár, különösen a „felséges asszony” imponált. S midőn az udvari kamara-estély első program-száma fölzendült, minden vattán keresztül hatoló ordítással a Miska gyerek torka mindjárt kedvezően „hangolt”. Pompás szalonbetyár volt. A „Bolond Istók” megirigylhetette. A kiválóbbak közé tartozott „Oh du lieber Augustin” dallama, melyet talán Árpád apánk is dudult, mikor a munkácsi fokon megpihent. Hiszen ősi „hazai” termék. Igazi pressburgi effektussal adta elő a dalnok, minden szavából kiértett a — cu tamm. A Borovicska Jano se hagyta magát. Olyan deli cingár kis tót zatyán volt, a kinek a hanglétraít nem igen edzette meg a — krumplileves. A makkaroni, meg a risotto úgy látszik már alkalmasabb a hangfejlesztésre, s a kedves olasz ária megtalálta a szívekhez az utat.

Minden nyombul elhomályosult azonban mihelyt a legmagasabb jury egyik érdemes tagja fölállt és aristokratikus bókkal jelenté, hogy az ő szereplésük véget ért, kiosztván a jutalmak. És ez az erő (mert „uj ért” fedeztek föl benne) nemcsak a fülekben volt, melyek mindegyike egyegy félkilós tollat tartó-

gatott; nemcsak a corpus jurison edzett főben, mely egész pisai tornyot hordozott; nemcsak a patriarchalis taláiban, mely a méltóságos tagokat fődte: hanem abban a teljes „harmonióban” mely Hombártól kezdve le Eötvös Károlyig minden prókatori eszményképet fönkre szegyenített.

A tombola-játék közben tomboló kitéréssel fogadtak minden numerust s nevettek, ha ambót kiáltott valaki, mikor már a quaternónál tartottak. Az illető feleskei bizonyára ott felejtette az esztét két tüzes szemén, a legnagyobb ambón, melyek az ő szíve érzelmeit a tizedik hatványra emelték. De megbocsátható neki. Annyi szép nőt ritkán lát az ember egy rakáson — még Zomborban is.

Csak az a kár, hogy szék annyi volt a teremben, hogy a közönség még oda sem állhatott kényelmesen a — peccenyzezsirnak.

X—v

EGY KIS FÉLREÉRTÉS

vagy

Egy fiatal orvos első receptje.

(Humoreszk.)

Irta: Xanthos.

Két, testi-lelki jóbarátné élt egy csinos alföldi városkában. Az egyik Kenderesi számtanácsos, a másik Tölgyesi pénzügyi tanácsos neje. Mindketten gyermekkori jóbarátné voltak, és így nem csoda, ha a barátság rózsapiros hajnala naponként szebb és tündöklőbb színben virradt meg számukra. Az egész város irigylte azt a szép egyetértést (mert hát asszonyok közt ritka is), mely köztük uralkodott, és nem egyszer lehetett hallani a szomszéd asszonykák szájából a sárga irigység hangján azt, hogy: „Ugyan komám asszony, nem tudja mit sütnék-főznek mindig együtt ezek a tanácsosné? No, ha egyszer odaég a rántásuk, hát kozmás lesz tőle az egész város!”

De bizony nem égett oda, mert a barátság arany kanala óvatosan keverte azt.

Most is, hogy többet ne említek, — Kenderesiné egy gyönyörű emlék albumot nyújtott át Tölgyesinének születésnapja örömmünepén, melynek lilaszínű barsonnyal bevont tábláján aranyos goth betűkkel tündöklött a következő nagyszabású vers:

„Vas, acél és kő eltörik:

Barátságunk tart örökig!”

De Tölgyesiné se késett ezen ajándékot viszonzni, mert Kenderesinét névnapja alkalmával egy művészesen készített ezüst kis cukortartóval lepte meg, melynek födelén e sorok voltak olvashatók:

„Legyen élted virágoskert, és e kertben:

A barátság illatozzék minden lépten!”

Hanem bizony ez a vastag barátság majdnem fölbomlott a véletlen gonosz játéka által.

Ők ugyanis mindketten rendes látogatói voltak a farsangi idény alatt rendezett báloknak, mert még a nyiló rózsák közé számították magukat, melyeknek jó illatát nem akarták tisztán otthon a tanácsos férjek körében elterjeszteni (ők tanácsosok voltak a hivatalban, otthon pedig nekik tanácsoltak), hanem szerették, ha mások is élvezhették azok gyönyöreit és kellemességeit (de hogy félre ne érts szíves olvasóm, meg kell jegyeznem, hogy csak egy tisztességből); mert mióta az ur Isten a világ teremtése után Ádám apánk baloldalán azt a nagyszerű operációt véghez vitte, a melybe maj napság sok doktornak beletörne a bicskaja, azóta Éva lányainak az a jó-rossz tulajdonuk van, hogy szeretnek folyton Ádám fainak baloldala körül okvetlenkedni.

Ők is tehát csak egy okvetlenkedtek és hol egyiket, hol másikat kerítették hatalmukba az udvarlók közül, még mindig eléggé tüzes szemekkel.

Egy ily bál alkalmával Kenderesiné, hogy minél nagyobb diadalt arathasson, egy gyönyörű tengerzöld színű nehéz selyem ruhában jelent meg. Voltak is bálulói, de e mellett irigylői sem hiányoztak. Maga Tölgyesiné is ezek közé tartozott, és az egész estély alatt nem szűnt meg ostromolni az iránt, hogy ki volt ezen mesterműnek a készítője, hogy a legközelebbi alkalomkor ő is igénybe vehesse remekelő kezeit.

Valóban dicséretére is vált a munka mesterének, mert Kenderesiné, ki különben nem a legvékonyabb dongájú delnök közé tartozott, oly nyúlánk és karcsu volt ezen gyönyörű bál toilletében, mintha legalább is hat hétig a „radegundi” fürdőt használta volna, vagy dr. Tannernak a negyvennapos koplalásból tíz napig segített volna.

Ez az igéző karcsúság és a ruha remek állása voltak azok, melyek Tölgyesinében az irigység ördögét felébresztették barátnéja iránt.

Kenderesiné éles tekintetével csakhamar belátott barátnéja szívébe, és néhány pillanat mulva eloszlatta arcáról a borús fellegetek azon ígéréttel, hogy a szabóné, — ki bál ruháját készítette, — holnap reggel hozzá fogja küldeni.

Most tehát újra közéjük szállt a béke anyyala, és a borongós felhőket a jó kedv ragyogó sugara üzte el arcaikról. A multság vigan tartott reggelig.

A férfiak közül egy fiatal orvos, ki csak néhány nap előtt telepedett meg a kis város falai között, — vont magára különösen a delnök (már mint a tanácsosnék) figyelmét, nem annyira tánca, mint inkább finom, előkelő modora és kellemes, sokat ígérő társalgása által.

A fiatal doktor is szívesebben enyelgett velők, mint az öreg városi orvos leányával, (pedig az öreg doktor jó parthiera számított), mert azt tartotta, hogy többet ér az, ha egy szép asszony egyet kaesint, mintha egy vén leány egész nap mosolyog.

Hálóját az öreg doktor iránt azért, hogy őt e társaságba bevezette, és támogatását, pártfogását ajánlotta föl neki, — leróta azzal, hogy Petronella kisasszonnyal az öreg doktor leányával táncolta el az utolsó „négyest.”

És Petronella kisasszony ennek is úgy örült, mint midőn egy 16 esztendőös kis lány először nyom csókot kedvese ajakára, és nem is vette észre, hogy táncosa mennyire gyakorolja szemének látási képességét szomszéd tanácsosná az egyik tanácsosné, és „vis-a-vis”-ja, a másik tanácsosné kecseli idomán.

Hja! a szerelem vakká teszi az embert, kivált ha annyiszor vetett már lángot a szív tüze mint Petronella kisasszonnyal.

Egy fiatal barátom megkérdezte tőle egy alkalommal a szerelemről, így nyilatkozott: „A szerelem olyan mint a nap, ez is, az is megvakít, ha mélyen benelünk. És midőn kérdeztük, hogy honnét tudja ezt, azt mondá: „Mert midőn jeyben jártam a feleségemmel, mindent láttam, csak azt nem, amit látni kellett volna, és úgy szerettem, hogy majd nem megetttem, — most bánom, hogy meg nem ettem!”

Petronella kisasszony is mindent látott, csak azt nem, amit kellett volna.

Végtelen boldognak érezte magát lovagja karján, csak az kár, hogy a hajnal hasadása oly korán véget vetett szerelmi pirkadásának.

Tudom, másnap, meg még Isten tudja hány nap, mindig a fiatal doktor ábrándos képe meg a jó parthie lebegett szűz szíve előtt.

Másnap kora reggel (az az hogy már délre járt az idő, de hát bál után ez is korán van a fehér népségnél) Kenderesiné behivatá szakácsnéját, ki éppen szilva-izt kent a tanácsos ur reggelije mellé egy darab kenyérré (az öreg ur kaviar helyett ette minden nap a szilva-izt), és azt mondá neki: Fanni, ugorj át ide a „szabónéhoz,” itt lakik a mi sorunkon a 9-ik házban az első emeleten; az ajtó száma — gondolom 6, és add át neki ezen levélkét. Azután siess vissza.

Fanni elsieltett. A házat is, meg az ajtót is nagy nehezen megtalálta, de a „szabóné” már nem találta otthon.

Már vissza akart menni a levéllel, midőn a félhomályban a „szabóné” ajtója közelében egy szekrénykét talált, melyen a következő szavak voltak olvashatók: „Távolétemben kérem a leveleket e szekrénybe dobni.” Az ajtón pedig ott figurált a tulajdonos neve: Dr. Szabó Vendel, orvos.

A szórakozott szakácsné nem soká habozott, hanem bele dobta a levélkét a szekrénybe, mivel világos volt előtte, hogy a „szabóné” nem lehet más, mint doktor Szabó neje. Azután mint ki jól végezte dolgát, sietett haza a tűzhelyhez, nehogy az üresen hagyott fazekak elrepedjenek ürességük fölötti bánatukban.

Utközben azonban meg nem állhatta, hogy a mellette „el-laufschrittozó” bakától üzenetet ne küldjön a regementnek, lévén neki mindennap más más lénungoló fika a lovagja, a délutáni sétákon.

Otthon röviden jelentette asszonyának azt, hogy a levelét átvitte.

Dr. Szabó néhány nap előtt költözött csak át ezen városkába és mint fiatal, a jövő iránt reményekkel telt orvos, a főutcán bérelt két bútorozott szobát ugyanazon „szabónétól,” ki Kenderesiné bál ruháját oly díszes kivitellel készítette.

A fiatal orvos éppen pamlagán hevert, — bodor füstfelhőket eregetve cigarettájából, — és azon gondolkodott, hogy ki lesz az a szerencsés, a kinek ő az öreg városi orvos ajánlata folytán az első receptet fogja megírni, midőn valami szokatlan zaj vonta magára a figyelmét, mely kívülről a folyosóról hatolt be terhes füstfelhőkkel bevont szobájába, és mely éppen úgy hangzott, mintha csak az üres szekrénykébe egy levelet dobtak volna.

Fölugrott pamlagáról, és sietett kifelé; de midőn a folyosóra ért, — a levélhöz már a messzeségbe tünt el.

Felnyitá a szekrénykét, és midőn megpillantá benne a levelet, úgy elszorult a szíve az örömtől, hogy a cigarettát is kiejtő szájából. No, nem baj, hoz ez a levélke majd másikat, — gondolá magában.

Hát mégis csak megtartotta az öreg orvos az ígéréttét?

És milyen hamar a bál után? Lám, mégis jó, ha az ember a bálban csak egy „négyest” is táncol Petronella kisasszonnyal!

Aztán lassan beballagott szobájába, és felnyitá a levelet. A levélke tartalma ez volt.

„Keresse ön fel holnap reggel Tölgyesi p. ü. tanácsosnét. Ajánlatom folytán igen nagy bizalommal van önhöz. Ezen asszonyság azonban igen sokszor panaszkodott nékem mellfájásról, azért csak sok gondot fordított a jó... gummirra!” Szíves üdvözléttel...

A fiatal doktor kétszer is elolvasta a levelet, de sehogysem tudott megbarátkozni azon gondolattal, hogy a gummira különös figyelmet fordítson. Mivel azonban az aláírás olvasható nem volt, mert azt egy nagy fekete téntacsüpp takarta el az olvasó szeméi előtt, melyet az öreg orvos reszkető kezének lehetett tulajdonítani, midőn a nevé alá akarta írni, s mivel kétségtelen volt előtte, hogy e nagy bizalom csakis az öreg doktor ajánlata folytán származhatik, ki a tegnapi bálon minden tekintetben támogatását ajánlotta fel, leküzdte aggodalmát, és félre tette a levélkét azzal, hogy holnap meglátogatja betegét, és az öreg városi orvos utasítása szerint fog eljárni, mert hát az öregnek, ki régebben gyógyítja a tanácsosnét, jobban kell ismernie a tanácsosné gyenge testszervezetét, mint neki, aki csak a tegnapi bál alkalmával ölelhette át egy pár tánc alatt sylphid derekát.

Másnap „gálába” tette magát. Megigazitotta fehér nyakkendőjét, egyet pödörített fekete sima bajuszán, azután lázas léptekkel méregette a nehéz damaszonyvegeket, és örült kimondhatlanul azon, hogy 11 órakor a szép asszony számára első receptjét megírhatja.

Egy fél óra mulva már doktorunk a szép asszony termeiben találta magát.

A kölcsönös bemutatásokra nem volt szükség, mert a tegnapi bál eléggé bemutatta őket egymásnak.

Itt ígérte meg a fiatal doktor, hogy mindkét tanácsosnénál (no már a tanácsos uraknál is) legközelebb tiszteletét fogja tenni, annál is inkább, hogy a város előkelőségével tökéletesen megismerkedhessék.

Tölgyesiné, midőn maga előtt látta a fiatal doktort, nem tudott a csodálkozástól szóhoz jutni. Megtölg-hatatlán volt előtte, hogy a fiatal doktor oly hamar beváltotta ígéréttét. De mért éppen őt kereste fel először, és mért nem Kenderesinét, aki sokkal fényesebb öltözéket viselt a bálban? Vagy tán az ő szemében

tisztább a tűz, fényesebb a sugár és lángolóbb a... szerelem, mint barátodéjében?...

Végre kiment őt zavarából a fiatal doktor, ki nem kevésbé csodálkozott azon, hogy patiensénél a gyengélkedés legkisebb nyomain sem látszanak, midőn így szólott hozzá: „Nagysád, ma ismét jobban érzi magát egy kissé — nemde? Különben a vig kedély rendszeren elnyomja a test gyengélkedését.

Tölgyesiné még csak most csodálkozott igazán. Hisz ő nem volt gyengélkedő, és erről nem is panaszkodott senkinek sem soha.

Arcát egyszerre elborította a szemérem pirja, mi még érdekesebbé és vonzóbbá tette ideális alakját a fiatal doktor előtt.

Figyelmeztetem nagysádat, — folytatta a fiatal doktor, — hogy mielőtt a baj nagyobb mértékben újra fellépne, egy igen egyszerű szerrel fogjuk azt orvosolni; nevezetesen: gummi arabicummal. Előzetesen csak reggelenként és esténként vesz be nagysád egy kávéskanállal. Később, ha hatását látjuk, három adagot is bevehet, sőt nem fog ártani, ha napjában többször is gyakorolja a bevételt.

Tölgyesinével már forgott a világ. Az ablakot ajtónak, az ajtót meg ablaknak látta. Mindent látott, csak azt nem, hogy a doktor kifelé indul. És a doktor tovább is csak folytatá tudományos előadását:

— Mert lássa nagysád, — igaz, hogy a tudomány az utóbbi évtized alatt óriási előhaladást tanúsított, úgy, hogy képesek vagyunk már a vizet borrá, a bort meg vízzé változtatni, ami pedig csak Krisztusnak sikerült a kánnai menyegző alkalmával, midőn a boros hordó megbetegedett, és... de már tovább nem folytathatta tudományos előadását, melyből Tölgyesiné azt a következtetést vonta le, hogy a fiatal doktor a tegnapielőtti bál óta vagy megbomlott az eszébe, vagy pedig kelletlenül mélyebben tekintett kora reggel a „papramogós“ kulacs fenekére, — mert éppen akkor toppant be dolgozó szobájából egy darab lekváros kenyéret tartva a kezében (a kaviár akkortájt még nagyon drága volt, így hát ő is jobb szerette a lekvárt) a tanácsos ur, hogy kedves oldalbordájával együtt fogyassza el az „étvágy csinálót“, mely szerinte jobb gyomorerosító volt, mint bármiféle magyarosan készített jó foghagymás rostélyos (ugye-e szíves olvasom, te nem cserelnél vele?) de ki, midőn megpillantá a fiatal doctort neje előtt cathedrai ékesszólásában, annyira zavarba jött, hogy hirtelen lekapta a fejéről commode sapkáját (a nejétől kapta mindjárt lakodalom után ezt a sapkát, meg egy pár papucot), és annyira összekeverte a lekváros kenyérral, hogy az „akademia“ sem tudta volna többé megbírálni, hogy melyik a lekvár, és melyik a sapka.

Most már mind a hárman zavarban voltak.

A doctor nézte a tanácsost, a tanácsos bámulta a doctort, a tanácsosné pedig mind a kettőt.

S még így egymást ámulták-bámulták, azalatt a kis „Muki“ (férje iránti előszeretettel így keresztelte el a tanácsosné a kis ölebeeskéjét, melyet még néha, ha jó kedvében volt, a „nepomuki“ nemesi előnévvel is megítélt) egyre ugrándozott, mint valami repülő pojáca a lekváros sapka után, mert hát az ő „kutya eszével“ nem gondolhatott mást, mint azt, hogy a gazdája legalább is a legújabb divatu párizsi kolbászt tartja a kezében.

Vége a tanácsosné elbeszélte férjének az orvos jövetelének célját, és mentegette magát azzal, hogy ő már hónapok óta a legjobb egészségnek örvend, és így fel nem foghatja azt, hogy mi alapon kereste őt fel mint beteget a fiatal orvos.

A tanácsos előtt (a „Muki“ kutya még mindig ugrált a lekváros sapka után) most kezdett csak világos lenni a dolog. Eddig azt hitte, hogy a fiatal doctor nejeinek udvarol olyankor, midőn ő dolgozik; de most látta, hogy tisztán tévedésből akarja nejét gyógyítani.

Zsuzsi szobaleány, ki az egész dolog lefolyását a konyhában végig hallgatta, egyszerre mint a villám pattant be az ajtón, és oda kiáltá hármuk közé, hogy meg van! Mi van meg, hangzott egyszerre mindhármuk szájából a szó. Meg van a „pertinens“ (patiens), a kit a doctor ur keres.

Itt lakik velünk egyházban a földszinti üres lakásban egy... itt már Zsuzsi szobaleány szavaiba vágott a tanácsosné, és örömtől pirosló arcoccal folytató: igen itt lakik alattunk néhány napja egy gyönyörű színésznő, ki utközben meghűtötte magát oly annyira, hogy nem is léphet fel; ő lesz az, aki orvos ur rendelkezéseit várja. Igen, ő lesz az, dadogta az öreg tanácsos is.

— Zsuzsi, fuss le a kisasszonyhoz és kérdezd meg, hogy a megrendelt doctor ur teheti-e már nála tiszteletét, — mondá a tanácsosné, szobaleányához fordulva.

Zsuzsi, mintha bakát kergetett volna, úgy futott le a lépcsőkön, és egy kis vártat mulva jelenté, hogy a kisasszony örömmel fogadja az orvos ur megjelenését.

— Látja, kedves doctor ur, — folytató Tölgyesiné mintegy büszke öntudattal, — ugy-e megmondtam, hogy a kisasszony lesz a patiens?!

Hiába! az asszonyi bölcseségen nem lehet túlnenni! Már az irás is azt mondja: „Legyetek okosak, mint az asszonyok és ravaszok, mint a kigyók!”

Ha ki nem találtam volna, hogy itt a házban egy gyengélkedő színésznő lakik, aki epedve várja doctor ur megjelenését, ugy ez alkalommal egy igen csinos beteget veszített volna.

Siessen tehát doctor ur a fiatal kisasszonyhoz, nehogy az ön utáni epedés még jobban tönkre silányítsa fájó szívét.

Vigyázzon azonban, tette hozzá gúnyos mosolygással, nehogy csalfa szíve szikrát fogjon és a receptet valahogy papír helyett annak a bájos kis lánynak a szívére írja?

A fiatal doktor megköszönte a szíves utbaigazítást és megígérte, hogy vigyázní fog szívére. Azután böcsánatot kért az alkalmatlankodásért, és egy tüzes esőket nyomva a tanácsosné... kezére (mert ha a szájára nyomott volna, ugy az öreg tanácsos közibéjük tette volna a lekváros sapkát, és akkor menthetlenül összenőttek volna, mint a sziami ikrek), eltávozott a földszinten lakó bájos beteghez.

A fiatal, bájos színésznő már aggódni kezdett rekedtsége miatt és meg nem foghatta az okát annak, hogy miért nem jön a színházi orvos hozzá, holott az

igazgató a tegnapi előadás után megígérte, hogy kora reggel el fogja őt küldeni.

Szemei egészen ki voltak sírva és éppen csengetni akart, hogy szolgáját a színházi orvosért küldje, midőn az ajtón halk kopogást hallott.

— Szabad, hangzott egy még a rekedtség dacára is mindig elég csengő hang.

Es belépett az ajtón dr. Szabó fiatal orvos, kit az ágyban fekvő „Vénus“ annyira megígérte, hogy hirtelenében elfelejtette magát a betegnek bemutatni és zavarában a keze helyett a parapléját nyújtotta a kisasszonynak.

A kisasszony kimertülten fekiútt a sok sírástól, mert azt hitte, hogy többé soh'sem fogja visszanyerni csengő ezüst hangját.

Gyönyörű arany fűrtel hosszú fodrokban hullottak alá hófehér kebelére, melynek hullámzó dombjait a szűzies lehellet itenyszerűleg emelte.

A tisztaság fénye sugárzott le arcáról; ajkán ott mosolygott a szerelem és üde kék szeméből, mint az ég két legragyogóbb csillaga, tekintett le a szendeség.

Olyan volt ő, hófehér takarója alatt, mely alól karcu testének finom alakjai elég költőiesen voltak láthatók, — mint egy égből alászállott angyal.

Angyal, melyet a költő így ecsetel:

„Bájos leánykép, melynél szebbet Nem látott soha földi szem: Mennyei öröm fénylik arcán, Ajkán mosolyg a szerelem; És szemének kék tükrében, Mit föl nem zavar a szenvedély, Feneketlen s mégis átlászó Tengerszem mosolyg: a kedély.

Fehér homloka derűjében Egy cherub tisztasága van, Selyem hajának szála oly fény, Melynek árnyéka is arany; Keblét emeli a lehellet, Kezét imára kucsolá; S bár szárnya nincsen, hogy röpüljön: De mégis égből szállt alá.“

Valódi megtestesülése volt Aranka kisasszony (neve méltán illet hozzá) a szépségnek. És ezt a fiatal orvos is azonnal észrevette, mert annyira el volt bűvölve látásán, hogy azt sem tudta, hogy tulajdonképen miért is jött hozzája.

Vége azonban valahára egy kissé kiábrándult bálulásától, és legott azon kezdé tudományos előadását, hogy: „a tudomány mai napig már óriási léptekkel halad magasztos célja — a tökélyesedés felé. Egy kis rekedtség, láb, rheuma vagy főfájás, mai napság már semmi; ugy ácsúszik rajtok az ember, mint a korcsolya a jégen.“

A kisasszony állapota is eléggé ismeretes előtem azon irásbeli közlemények alapján, melyeket tegnap vettem kézhez. Nincs egyébre szüksége nagysádnak, mint nyugalomra; egy ideig nem szabad magát megerőltetnie, nehogy a hangszálak megtáguljanak, és lágyan csengő ezüst hangja elvesze az ajtó ját; azonfelül pedig egy kis receptet is fogok írni, a melynek hatását kézzel foghatólá érezni fogja. Az egész recept igen egyszerű, és főalkatrésze nem áll másból, mint gummi arabicumból, mely igen hathatós szernek bizonyult — a tapasztalat szerint — olyan gyengélkedő állapotoknál, mint melyek nagysád szívét is... ah!... akarom mondani — nagysád szívéből jövő érzelmeknek dalba önthetetését a sarga irigység lebegő szárnyainak fekete himporával akarták előlni. (Jaj! jaj! jaj!!!)

Mialatt ezen biztató szavakat rebegették ajkai, azalatt lassan az íróasztalhoz kallódott a szerelemtől ittas lábain, és mint aki egésznap a hegyre szalad, és a hegyről gurul le a völgybe, — oly táradtan rogyott le az asztal mellett álló székre, hogy a receptet megírhasza.

Denique cserben hagyta a tudománya, mert alig kezdte a receptbe beírni, hogy 50 gr. gummi arabicum, már is szíve azt sugta, hogy nézd azt a tündéri teremtet, kinek ajkai lázasan epednek egy szerelmi recept után. Oda tekintett, és nem állhatta meg, hogy egy pár vigasztaló szót ne kockáztasson gyönyörű betegéhez: „csak egy kis szerelmet... pardon! türelmet kedves nagysám, a recept rögtön kész lesz.“

Azután újból hozzá fogott a recept íráshoz, és minthogy már rég elfelejtette azt, hogy mit írt először (a dühös szerelmes olyan, mint a vak ló), azért újból kezdte, hogy: 50. gr. gummi arabicum. Most meg Aranka kisasszony talált egy kissé hangosabban nyelni (bizonyosan próbálgatta, hogy tudná-e a gummi adagot lenyelni), ami a fiatal doktor figyelmét újból elvoná a recept írástól, és oda fordítá azon bájos angyal felé, kinek azur kék szeméből ugy repültek a tüzes szerelmi nyilak a fiatal doktor felé, hogy az hirtelenében utánok is kapott, nehogy a kabátját valahogy megpörköljék.

Es minthogy egy jó nagy semmit markolt meg (meg egy kis pézsmaszagú levegőt), újra fölébred benne a vágy a recept írás után, melyet valahára be is fejezett azzal, hogy: „150 gr. gummi arabicum, naponta három evőkanállal.“

A recept kész volt, ott fekiútt a fekete ébenfa íróasztalon. A fiatal doktor is kész lett volna teendőivel, ha egy nagy teendő nem várt volna rá: szívének, vérvő szívének gyógyítása, melyen „Amor“ nyilai mély sebet ejtettek, s melyre a receptet most már a „bájos doctornak“, Aranka kisasszonynak kellett megírni.

Mielőtt a holnapi látogatását följajánlotta volna, egy bús tekintetet vetett kedves betegére, és hosszú, sokat mondó kézzorítás (most már nem nyújtotta a parapléját) után eltávozott.

Az uton komoly aggodalmak szállották meg őt az iránt, hogy vajon jól írta-e meg a receptet, és ha jól meg is írta, használni fog-e az Aránakán?

De hát csakhamar kiverte fejéből aggodalmait, és vigasztalta magát azzal, hogy hisz az öreg városi orvos tanácsa szerint járt el, az pedig csak jobban ismeri Aranka testszervezetét, mint ő, aki csak most látta őt először (az öreg doktor meg még soh'sem látta).

De legnagyobb szöget ütött a fejében az, hogy mily adagokban is írta a receptet, mert erről az öreg orvos levelében nem tett említést, ő maga már nem

emlékezett vissza, jöllehet csak egy negyed órával előbb történt a recept írása. De ki is emlékezhethet tisztán vissza a történetekre, mikor olyan bájos angyal állt, azaz, hogy fekiútt előtte, mint a minőt nem tud magának egy doktor elképzelni anélkül, hogy rögtön belé ne szeressen?!

Valóban, még egy recept írás (pedig ez volt még csak az első) sem került annyi fáradságomba, mint ez; mert szemeim csak tüzes karikákat hánytak, tollam ördögáncot járt és egész testemben olyas valamit éreztem, mintha hegyes tűkkel szurkálták volna (éppen így éreztem magamat, midőn a szabóm az első 100 firtos számlát hozta).

Nem én, hanem ő lesz az oka, ha a recept nem használ.

En megirtam, — neki be kell venni.

Igy töprenkedett magában, mialatt hazakerkezett.

Otthon rágyújtott egy finom cigarettára és pamlagának puha támlányára dőlve, bodor füstfelhők közt szabad szárnyra engedte rózsás gondolatait.

Alig távozott el dr. Szabó fiatal orvos a kedves betegtől, már is benyitott hozzá a tulajdonképeni színházi orvos, kit az igazgató küldött hozzá, de ki a reggeli thea mellett annyira belemerült a „tartliba“, hogy egészen megfeledkezni látszott a társulat beteg primadonnájáról (ilyenkor azt is elfelejtette, hogy feleséges).

Amint a szobában megtekintette a gummi arabicumból összeállított receptet, akkora hahótára fakadt, hogy a toilette-tükör egyszerre hármat fordult ijedében, a szoba mennyezetéről leomló vakolat pedig ugy összecsókolgatta kopasz fejét, hogy a felesége három heti hidegborogatás után sem tudta a rendes köcsög formájába visszaterelni.

Irt azután ő egy másik receptet, a melynek az a jó hatása volt, hogy Aranka kisasszony lassan visszanyerte tőle a hangját, egészségét és vele együtt forró szerelmét.

Másnap, midőn dr. Szabó a mondott időben megjelent Aranka kisasszonynál, azt tapasztalta, hogy sokkal vigabb, sokkal elevenebb, mint tegnap volt, (persze, a gummi arabicum használt); nem is kését az időt mellette eltölteni, de most már nem tudományos előadás, nem is recept írás, — hanem vig csevegés közt.

Ezentul mindennap megátogatta kedves Arankáját és iparkodott beteg szívére (mert kérem, a szerelem rosszabb, mint a német betegség) gyógyító balzsamot csepegtetni azon bájos csengő szavak által, melyek Aranka rózsapiros ajkairól édes mézként folytak le.

Most tapasztalta csak igazán azt, hogy meny nyire fájó és mégis édes az a seb, melyet „Amor“ nyila ütött szívének.

Az ő szíve pedig számtalan fájó sebeketől sajgott, de örömmel és édesen túrta a fájdalmakat azon reményben, hogy a jövő titokzatos fátyola fellebben majd előtte és ő nemsokára mint boldog férj Aranka gyengéden ölelő karjai közt pihenheti ki az élet számtalan édes-keserű gyötrelmeit.

Es nem is esalatozott, mert ahogy a nap nap után mulott, ugy közeledett mind jobban a két szív egymáshoz, míg végre a kebel kebelhez simult és a szív egygy forrott.

Nemsokára azután egy bájos hölgyet láttunk a fiatal doktor karján, — az igazi Szabónét — kinek szépségét bámulta, jóságát dicsőítette, és szeretetre méltóságát magasztalta a világ.

A lakodalom (de kár, hogy olyan rövid ideig tart és utána hosszú számon-bánom következnek) olyan vígan folyt le, hogy még most is emlékeznek az „alföldi“ tanyás gazdák arra a nótára, melyet a hivatalan vendégek akkoriban megörökítettek.

Mert hát nem is hangozhatik rosszul, ha vala-melyik „puszták fia“ rá gyújt arra a ropogós nótára, hogy:

„Az Alföldön van egy híres kis város, Abban lakik egy még híresebb orvos. Lányok hozzá menjetek el, ha baj van; Kigyógyítja szíveteket... gummival!“

Akármit mondjon is a nóta, elég az hozzá, hogy a lakodalom heted-hét országra szólt.

Ott voltak természetesen mint igen kedves vendégek Tölgyesiné és Kenderesiné is, (férjekkel meg a „Muki“ kutyával együtt), kik tulajdonképeni megalakotói voltak a fiatal doctor boldog (meddig?) családi életének.

Most tudta csak meg Tölgyesiné, hogy tulajdonképen miért is nem jött hozzá oly soká a „szabóné“, kit barátánéja legott a bál utáni napon küldött pedig hozzá.

Hej! az a levélke, meg annak a Fanni szakácsnénak a manipulációja mit nem képes eszelekedni?!

Hát Tölgyesiné világra szóló bölcsessége... semmi?!

Mind oly adatok ezek, melyekből még a laikus is csak azt következtethetné, hogy ha Isten nem teremtett volna embert, akarom mondani asszonyt, — hát a bölcsesség oly távol állna a mai napitól, mint a kalapos inas az Istenről.

Nem hiányoztak a díszes társaságból az öreg városi orvos és leánya Petronella kisasszony sem, ki megint csak dr. Szabóval táncolta az utolsó négyest (csupa szokásból).

Mindenki jól mulatott, mindenki vig volt, csak Petronella kisasszony búslult és egyre azt hányogatta magában, hogy miért nem is ette meg ezt a fiatal doctort akkor, midőn oly nagyon szerette!

En meg azt mondom, hogy ne búsljjon Petronella kisasszony, mert még jönni kell, még jönni fog egy jobb kor, ha nem is ezen, hát a másvilágon, hol minden házasság gőzerővel és örökre (jaja férfiaknak), igen... örök időkre köttetik!

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS. Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor

HIRDETÉSEK.

GOLDFAHN SÁNDOR
 díszmű- és rövidárú-kereskedésében Zomborban
 kaphatók:

Tombola- és Jux-tárgyak nagy választékban.
Báli legyezők, virágok, úgy mint ruhadísz, keztü, csipke, csipkeszövetek, fűhű, Entré gallér, sanikia kendők, rüsek, legújabb kiállításban.
Cotillion- s karnevál-tárgyak, igen olcsó áron s pontos kiszolgáltatás mellett. Vidéki megrendeléseknél csak az ár megállapítása kéretik. Izlésteljes összeállításról gondoskodva van. Nem tetsző tárgyak visszafogadtnak postafordultával. 3-2

Pályázati hirdetmény.

Temerin mezővárosában rendszeresített szülésznoi állomás leköszönés folytán üresedésbe jöven, annak szabályszerű betöltésére nézve ezennel pályázat hirdettetik, felhivatnak tehát mindazok, akik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy szülésznoi oklevéllel, valamint eddigi ténykedéseikről szóló bizonylataikkal felszerelt folyamodványukat **1885. évi január hó 10-ig** ezen község előljárási bizottságánál benyújthassák.

A szülésznoi állomással következő javadalmazás van egybekötve: a község pénztárából 60 frtnyi évi fizetés, továbbá minden szülészeti esetről történt munkáért 1 frtnyi díjt élvez.

Végül megjegyeztetik, hogy Temerin községe 7895 lelket számlál a legutóbbi népszámlálás szerint s így mellékjövdelemre nézve kilitása biztositható.

Temerin, 1884. évi december hó 23-án.

Lakatos Péter, jegyző. 3-3
Kováts Mihály, biró.

Hirdetés.

Egy jó karban levő tekeasztal, hozzávalókkal együtt, jutányos feltételek mellett eladatik.

Bővebb felvilágosítást ad Tápay István ur „Zombori magyar olvasókör“-i pénztárnok. 2-1

906. sz.
 bv. 1884.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíróióság 6124/1884. számú végzése által Pótz János sztanisiczi lakos javára Veisz Mátyas sztanisiczi lakos ellen 53 frt 81 kr. tőke, ennek 1883. szeptember hó 20. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 42 frt 45 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 350 frtra becsült 2 lóbból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 6118/1884. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Sztanisicson a városházán leendő eszközlésére **1885. évi január hó 7-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a leg-többet ígérőnek beszáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1884. évi december hó 24-én.

Cservenka Lajos,
 kir. bir. végrehajtó.

238. szám.
 jkv 1884.

Pályázati hirdetmény.

Elhalálozás folytán üresedésbe jött, 400 frt évi fizetés, 100 frt lakbér átalány és egyéb illetményeki kel egybekötött községi kertészi állásra pályázat nyit-tatik. Ezen állásra csakis műkertészi oklevéllel bírók pályázhatnak, felhivatnak az állást elnyerni óhajtók, miszerint minősítésüket igazoló szabályszerűen felsze-relt kérvényüket **1885. évi január hó 15. napjáig** az előljárási bizottságnál adják be.

Ó-Kanizsán, 1884. évi december hó 18-án.

Mihály Sándor,
 jegyző.

Szalkner Pál,
 közs. h. biró.

8072. sz.
 Kig. 1884.

Zenta város tanácsától.

Pályázat

városi mérnöki állásra.

Zenta rendezett tanácsú városnál a képviselői közgyűlés 230. számú határozata szerint a mérnöki állás végleg üresedésbe jöven, ennek betöltésére ezen-nel pályázat hirdettetik.

Pályázhat minden magyarországi okleveles mér-nök, aki a földmérésen kívül a száraz- és vízépítészet minden ágában képesített szakmájának önálló üzésére jogosított és legalább egy évi gyakorlatot mutat ki.

Ezen állással a város pénztárából évi 800 frt fizetés, a földmérésekért pedig lánconként külön mér-sékelt díjak élvezete van egybekötve.

A pályázók köllőleg felszerelt kérvényei legto-vább **1885. évi január hó 14-ig** a városi ta-nácsához nyújthatók be.

Kelt Zentán, 1884. évi december hó 29-én.

Wuits Sándor s. k.,
 h. polgármester.

3-1

4615. sz.

Pályázati hirdetmény.

Ó-Becse mezőváros előljárási bizottságáról ezennel közhírré tétetik, hogy az 1884. évi július 3 án hely-ben hagyott szabályrendelete értelmében a 800 frt évi fizetéssel javadalmazott községi mérnöki állomás választás útján végleg be fog tölteni, — mindazok tehát, kik ezen helyet elnyerni óhajtják, kötelesek köllőleg felszerelt folyamodványukat **1885. évi ja-nuár hó 20-ik napjáig** az előljárási bizottsághoz beadni.

Ó-Becsen, 1884. évi december hó 20-án.

3-3

Az előljárási bizottság.

Hirdetmény.

Minden néven nevezendő

FOGFÁJÁS

azonnal megszűnik,
 még ha a fogak odvassak és
 romlottak is — az

Indiai fogcseppek

használatát által

Egy kis üveg ára használati utasítással
 együtt 35 kr.

Egy nagy üveg ára használati utasítással
 együtt 70 kr.

Főraktár:
Heindlhofer Róbert
 kereskedésében Zomborban.
 12-11

Finomított Salon-Petroleum (Kaiseröhl) 1 liter 28 kr.

Hirdetmény.

A zombori szerb Čitaonica (olvasókör) a saját emeletes épületének földszinti részeiben lévő vendéglőjét az 1885. évi február hó 1-től számítva egy, illetve három egymást követő évre bérbeadja

A vendéglő áll: két nagy utcára néző vendéglő szobából, egy lakásból, egy nagy pince, nagy konyha és egyéb a vendéglőhöz megkivántató helyiségekből.

A feltételek melyek alatt a vendéglő bérbe adatni fog, alant irt igazgatónál megtudhatók.

A vállalkozni szándékozók zárt ajánlataikkal fordulhatnak a „Čitaonica választmányához“ 1885. évi január hó 25-ig bezárólag. Ajánlataikhoz bánatpénzül mellékelendő az ajánlott összeg 10% készpénzben és kiteendő: hogy a feltételeket ismerik és hogy azoknak alávetik magukat.

A zombori szerb Čitaonica választmányának 1884. évi december hó 27-én tartott üléséből.

Jeraszovits János,
 igazgató.

3-2

Zombor, 1885. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomtatásos vállalkozásában.

BITTERMANN NÁNDOR
 könyv- és könyvnyomdai intézete
ZOMBORBAN
 a megye palotájában.

Elfogad minden e szakba vágó rendeléseket pontos szolgálat és jutányos ár mellett.

Községi hivatalos nyomtatványokból nagy raklár.

300. szám.
 bv. 1884.

Árverési hirdetmény.

Az 1881. évi LX. t. c. 102 § a értelmében ezen-nel közhírré tétetik, hogy a palánkai királyi járásbí-róságának 1884. évi 3600. polg. számú elrendelő és a palánkai királyi járásbíróióságának 3600/polg. 1884. sz. kiküldő végzésével Held István tovarisovai lakos fel-peres javára Abel György és neje Teréz, ugy Fink szül. Abel Marianna obrováci lakos alperes ellen 650 frt tőke és járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával felül- és lefoglalt 1533 frtra becsült szobaburor, lovak, kocsik, tehének, gabona, takarmány, ágynemű és kenderből álló ingóságok Obrovácon alperesek lakásán **1885. évi január hó 10-én** délelőtt 8¹/₂ órakor nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Palánkán, 1885. évi január hó 1-én.

Haba István,
 kir. bir. végrehajtó.

HARLANDER
 kötőfonala és orsócérnája
 (Strickgarn.) 14-6 (Spulenzwirn.)

A bécsi és párisi világtárlaton a leg-első díjakkal kitün-tettetett.

Kitünő minősége miatt közkedvelt.

A kötőfonál gyári jegye. Az orsócérna gyári jegye.

Kaphatók a haza minden nagy- és forgalmas kis-kereskedésében.

301. szám.
 bv. 1884.

Árverési hirdetmény.

Az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezen-nel közhírré tétetik, hogy a budapesti keresk. vált. kir. törvényszéknek 1884. évi 45012./polg. 1884. számú elrendelő és a palánkai királyi járásbíróióságának 3145. polg. 1884. számú kiküldő végzésével Munk Mór és társa utóda budapesti lakos felperes javára Tillinger M. tovarisovai lakos alperes ellen 393 frt 64 kr tőke és járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehaj-tás alkalmával lefoglalt 1148 frt 34 kr-ra becsült kender, buza és különféle bolti fűszer áru cikkekkel álló ingóságok Tovarisován alperes lakásán és üzletében **1885. évi január hó 10-én** délután 3 órakor nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Palánkán, 1884. évi december hó 31-én.

Haba István,
 kir. bir. végrehajtó.